

Bài học giáo lý đầu tiên của tân tín hữu là gì?

Lê Anh Huy

Ai trong chúng ta, kể cả nhiều tân tín hữu, cũng biết đại mạng lệnh của Chúa trước khi về trời cho hội thánh Ngài là đi tạo môn đồ. Từ đây hình thành một quan niệm cho rằng đối tượng của sự truyền giáo là từng cá nhân một.

Nhưng chúng ta không để ý tới một điều quan trọng. Trước khi về trời Chúa Giê-su dạy rằng: "Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân..." (Ma-thi-ơ, Matthew 28:19).

Chữ muôn dân trong nguyên ngữ Hy Lạp (**ethnos**) có nghĩa là **chủng tộc** (race), chứ không chỉ có nghĩa là "muôn ngàn cá nhân." Vậy, mặc dù sự cứu rỗi đến cho một người do sự tiếp nhận Chúa một cách cá nhân, đối tượng của sự truyền giáo không phải là từng cá nhân mà là từng chủng tộc hay dân tộc. Điều này chúng ta thấy rất rõ khi nhớ lại lời chúc phước của Đức Chúa Trời cho Abraham là ông sẽ là nguồn phước cho nhiều dân tộc. Chúa mặc khải chương trình cứu rỗi đời đời của Ngài cho tất cả các dân tộc nhiều lần sau đó nữa, đặc biệt qua sứ mệnh Giô-na. Chúa sai ông Giô-na đi không phải chỉ cứu nhiều người, từng người một trong thành Ni-ni-ve nhưng là cả một dân tộc đang trên đà xuống địa ngục vì tội lỗi của mình.

Chương trình cứu chuộc của Đức Chúa Trời cho mọi dân tộc được Chúa Giê-su làm trọn trên thập giá. Và Ngài muốn hội thánh, tức là thân thể Ngài, làm phần của mình. Phần của chúng ta là phát ngôn nhân của Chúa. Vai trò của hội thánh trên đất là căn cứ địa (base) của Cơ Đốc Nhân trong cuộc tranh chiến thuộc linh với thế lực bóng tối từ đây cho đến ngày Satan bị thấy vào lò lửa đời đời. Hội thánh cũng là nơi để Chúa thể hiện sự vinh hiển và quyền năng của Ngài, là cái bóng của thiên đàng, trên đất.

Do vậy, hội thánh phải phản ánh lời hứa Chúa từ thời Abraham, là là nguồn phước đổ xuống cho nhiều dân tộc. Hội thánh Tân Ước phải làm tròn sứ mạng của của Chúa giao, là sự thể hiện trọn vẹn lời hứa của Chúa từ nhiều ngàn năm trước.

Để ủy quyền cho hội thánh làm công tác vĩ đại trên đất Chúa trao quyền năng cho Hội Thánh: Những gì hội thánh buộc dưới đất sẽ bị buộc trên trời, những gì mở dưới đất sẽ được mở trên trời. Quyền năng trên đất của Hội Thánh không chỉ giới hạn trong lãnh vực đời sống cá nhân mà cả trên bình diện quốc gia nữa. Đây là quyền năng thuộc linh chứ không phải là quyền lực chính trị. Như thế, mặc dù Hội Thánh không phải là một thực thể chính trị trong xã hội, Hội Thánh vẫn có thể ảnh hưởng lên quyền lực chính trị bằng sự cầu nguyện. Những điều gì Hội Thánh cầu xin Đức Chúa Trời nhân danh Chúa Giê-su để danh Ngài được cả sáng, Chúa Ngài vui lòng nhậm cho. Thực tế của Hội Thánh Nam Hàn cho biết rằng mỗi khi quốc gia Nam Hàn có chính biến, hàng trăm, ngàn mục sư các giáo phái hiệp nguyện cầu xin Chúa giải cứu. Và Chúa đã dẫn đưa nước Nam Hàn, từ một nước lạc hậu như nước Việt Nam, có văn hóa tương tự như văn hóa Việt Nam, bị thực dân (Nhật) xâm chiếm, bị nạn cộng sản đe dọa trở thành một nước mà 50% dân số là tín đồ. Ngoài ra, nạn cộng sản bị chặn đứng, đất nước Nam Hàn phát triển mọi mặt để trở nên một cường quốc châu Á. Một người tín đồ Nam Hàn là một chiến tướng cầu nguyện. Do đó Hội Thánh không cần phải tranh dành quyền lực chính trị gì hết mà vẫn có thể thay đổi được tình trạng quốc gia của mình qua sự hiệp một trong sự cầu nguyện. Trong khi Hội Thánh Nam Hàn như vậy, nhìn lại Hội Thánh Việt Nam hải ngoại nhiều khi chúng ta tự hỏi Đức Chúa Trời ở đâu.

Hội Thánh trong một dân tộc là công cụ để Chúa biểu hiện tình thương cho dân tộc đó. Do vậy, Chúa muốn chúng ta đi ra gieo giống tin lành bằng nước mắt. Đó là tình yêu Chúa

muốn chúng ta phải có cho dân tộc chúng ta nói riêng và cả nhân loại nói chung. Nghĩa là chúng ta phải khóc với những kẻ đang khóc, phải chia sẻ gánh nặng với dân tộc mà chúng ta từ đó đi ra; tim chúng ta phải đập cùng nhịp với họ. Đáng buồn là chúng ta biết được điều này về mặt trí thức nhưng trên thực tế tâm linh chúng ta vẫn còn nhiều thiếu sót:

- Trong 1/4 thế kỷ chiến tranh quốc cộng, con số quân lính và thường dân hai miền bị chết và bị thương tật có thể lên đến vài triệu. Nhưng có mấy lần Hội Thánh Việt Nam cầu nguyện cho dân tộc mình, cho các gia đình chiến sỹ trận vong trên mức độ toàn quốc?

- Đạo Chúa bị bách hại từ ngày đầu tiên trên dân tộc của mình sau khi cộng sản xâm chiếm miền Nam. Cả trăm ngàn lính miền Nam bị lừa vào trại cải tạo, nhiều người bị chết rũ trong tù, gia đình tan nát, cả trăm ngàn người bán mạng vượt biển đi tìm tự do, hàng ngàn người làm mồi cho cá, biết bao nhiêu đàn bà Việt Nam là nạn nhân tình dục cho cướp Thái Lan, bao nhiêu cô gái Việt làm nghề không vốn vì gia đình thiếu ăn. Có bao nhiêu lần các giáo phái Việt Nam hiệp một trong sự cầu nguyện trên mức độ toàn Hội Thánh cho các điều này? Chúng ta thật là lạnh lùng đối với cả anh em bị cộng sản bách hại. Các mục sư thật là lạnh lẽo với bạn đồng lao của mình. Có cái gì cản trở chúng ta để chúng ta không dám mở miệng cầu nguyện hay lên tiếng bảo vệ cho anh em mình bị bắt bớ? Người Việt Nam có câu: "Một con ngựa đau cả tàu không ăn cỏ." Tại sao những tế bào khác trong thân thể Đấng Christ bị đánh đập chảy máu mà những tế bào khác lại ung dung tự mãn? Tại sao chúng ta lại thiếu tình thương cho dân tộc mình? Như vậy ai dám tin là chúng ta "đi gieo giống trong nước mắt"?

Cái mà Hội Thánh Việt Nam đánh mất hoặc chưa bao giờ có là quyền năng và sự yêu thương của Đức Chúa Trời, là hào quang, là vinh hiển chói sáng của Ngài. Do đó cái còn lại là chữ nghĩa thần học và bằng cấp.

Phao-lô dạy rằng tin lành không phải là chữ nhưng là quyền năng của Đức Chúa Trời để cứu người tin. Nhưng vì thiếu tình yêu thương và quyền năng của Chúa, Hội Thánh Việt Nam không thể là căn cứ địa vững vàng trong chiến trận thuộc linh này. Chúng ta không giúp được ai đến với Chúa, mà còn để ảnh hưởng của thế gian từ từ xâm nhập vào hội thánh. Do đó Tin Lành của Chúa đã đến Việt Nam 100 năm rồi mà đất nước Việt Nam vẫn còn tối tăm. Lý do của sự tụt hậu của Việt Nam về tâm linh, chính trị, văn hóa, kinh tế, đạo đức, tình cảm, v.v. là vì Hội Thánh không nhận ra trách nhiệm mà Chúa đặt để cho mình. Do thần học thiếu sót, chúng ta tưởng rằng Chúa cứu chúng ta lên thiên đàng là đủ rồi. Ít người trong chúng ta biết rằng Chúa kỳ vọng Hội Thánh (kể cả hội thánh Việt Nam) sẽ làm công việc còn hơn chính Ngài làm khi Ngài còn trên đất nữa.

Sự tụt hậu của Việt Nam một phần do Hội Thánh Việt Nam. Sự tụt hậu của Hội Thánh Việt Nam là trách nhiệm của các nhà lãnh đạo Hội Thánh. A. W. Tozer có viết rằng người lãnh đạo không thể nào dẫn dân mình đi xa hơn chỗ mà mình đã đi tới [1]. Nếu như vậy, chúng ta cần phải cầu nguyện cho các mục sư lãnh đạo Hội Thánh Việt Nam để họ có kinh nghiệm thuộc linh mới mẻ hơn, táo bạo hơn. Từ đó họ mới có thể là ống dẫn phước của Đức Chúa Trời xuống cho Hội Thánh. Và khi Hội Thánh mạnh mẽ rồi, Hội Thánh mới là ống dẫn phước của Đức Chúa Trời xuống cho dân tộc mình được.

Vậy, tôi nghĩ rằng bài học giáo lý đầu tiên của tân tín hữu là "Vai Trò Của Hội Thánh Trên Đất"

Tham Khảo:

1- A. W. Tozer, "Trách nhiệm của cấp lãnh đạo," www.tinlanhvietnam.net/tlvn/?q=node/32